Advent - Quart diumenge

Per DavidG el dl., 15/12/2025 - 11:05

Is 7,10-14
Rm 1,1-7
Mt 1,18-24
"Infoneu la vostra gràcia en els nostres cors" (de l'oració col·lecta)

Així hem començat la nostra pregària perquè sabem que d'aquesta manera es transforma el món en Regnat de Déu. Quan la gràcia entra i habita l'espai més íntim del nostre jo, tot el que som i fem fa un tomb vers Déu. Allò que estimem, el que pensem, el que recordem, el que preparem...tot s'alinea vers qui és la font de felicitat plena. Al seu torn, en girar-se vers Déu, es provoca una inèrcia que suma amb la d'altres persones i d'altres dinàmiques generant canvis de Regne de Déu. Sabem del què es tracta i n'hem fet experiència.

Tanmateix, ¿estem prou preparats per a rebre en el nostre cor una gràcia tan fecunda? D'aquí uns instants, poc abans de rebre el sagrament, davant del mateix Crist, afirmarem que no som dignes que ell entri a casa nostra i que tan sols una paraula bastarà per a ser salvats. Afortunadament aquest exercici d'honestedat no ens paralitza ni ens impedeix finalment acostar-nos a combregar i fer que ell sigui dins nostre. La confiança en la seva iniciativa és superior a la nostra percepció d'indignitat.

Tant el rei Acaz, com l'espòs Josep o la verge Maria son conscients que no estan prou preparats davant d'una gràcia tan excessiva com el favor de Déu.

"Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall o tan amunt com puguis imaginar". El rei Acaz diu que no vol posar a prova Déu, que no vol fer-ne objecte del seu voler capritxós. No gosa demanar per respecte i es fa pesat perquè tampoc gosa jugar la carta de la valentia que neix del desig de Déu. Li és concedit, finalment, el que semblava impossible: un fill nascut d'una noia serà Déu mateix enmig vostre i per això l'anomenaran Emmanuel.

Tampoc Josep estava disposat a anar més enllà del que era just i adequat. Calia desfer l'acord matrimonial perquè ell no es podia fer responsable de l'embaràs de la seva esposa. La seva bondat i l'amor a l'esposa, però, el mou a cercar desfer el vincle en secret i estalviar evitar les conseqüències nefastes contra ella. Josep no estava preparat encara per a custodiar la gràcia fecunda de Déu en Maria. Va caldre la intervenció de l'àngel en somnis per dir-li: "*no tinguis por de prendre a casa teva Maria com esposa"*. La noia tindrà un fill i li posaràs de nom Jesús perquè, no sols serà Déu enmig vostre, sinó que també salvarà dels pecats el seu poble.

Tant en un cas com en l'altre, ens podem preguntar, si la prevenció inicial d'Acaz i Josep davant la iniciativa de Déu posa entrebancs al seu pla o més aviat l'afavoreix, disposant-los amb una actitud humil a ser transformats totalment pel Senyor. La clau està en quin sentiment deixem que domini en nosaltres: la por que porta al tancament o la perplexitat esperançada que Déu se'n sortirà amb la seva? A Acaz i a Josep se'ls proposarà recórrer el camí que va de la por a l'esperança. També a nosaltres se'ns proposa recórrer aquest camí.

Maria és verge. Saber que concebrà un fill per obra de l'Esperit Sant és enfrontar-se amb el que no és possible de cap de les maneres. Però ella coneix ja la veu de Déu en el seu missatger. Ella sap del cas de la seva parenta Isabel. El diàleg conclou amb un "faci's en mi segons la vostra paraula". També nosaltres direm que una paraula vostra bastarà per a sanar-me. I aquesta paraula és Jesús fet pa, fet carn, fet quotidià, fet nosaltres, perquè nosaltres siguem ell.

Fotografia: Arni Snavur a Unsplash

ETIQUETES
REGNE DIGNITAT CONFIANÇA